

Studenti jako „potrava pro děla“ zelených ideologů ... zamyšlení k výročí 17. listopadu

svobodny-svet.cz/studenti-jako-potrava-pro-dela-zelenych-ideologu-zamysleni-k-vyroci-17-listopadu

16. listopadu 2022

Tak se nám také v Česku rozproudil aktivismus dětí a studentů, kteří se domnívají, že jejich vláda toho dělá málo v boji proti klimatickým změnám. Někteří vysokoškoláci proto stávkují a využívají k tomu výročí 17. listopadu.

Současná stávka některých studentů českých vysokých škol má dosavadní mírnější odpor tuzemských teenagerů soustředěných na páteční záškoláctví v rámci hnutí Fridays for Future iniciované před čtyřmi lety dnes 19letou švédskou klimatickou aktivistkou Gretou Thunbergovou očitě dostat na vyšší level. Hlavními požadavky stávkujících, z nichž drtivá většina se rekrutuje ze studentů humanitních oborů, je vytvořit funkci klimatického ombudsmana a urychlit zákaz používání uhlí v energetice. K zakazu uhlí se autor obšírně vyjádřil ve svém předchozím blogu, pokud jde o vytvoření ombudsmana pro klima lze poznamenat, že jednak má ČR velké ministerstvo životního prostředí, jednak je ČR kritizována, že má nejvíce zaměstnanců ve státní a veřejné správě v poměru k ostatním

pracujícím ze všech vyspělých států sdružených v OECD. Jak se potvrzuje u nás, více úředníků neznamena větší efektivitu státní správy.

Autor blogu je dalek toho, aby kritizoval stávkou i její okupační formu právě na známá výročí, která jsou z let 1939 a 1989 nezapomenutelná, tragická a nakonec i vítězná. Právě dnešní svoboda a demokracie dává šanci všem protestovat proti tomu, co považují za nepřijatelné, nespravedlivé či dokonce zavrženíhodné. Takhle neměl autor článku šanci ve svém studentském mládí ani šanci vystoupit: buď bychom dostali obuškem, nebo by ho rovnou zavřeli a ze škol navždy vyloučili. To bílé pendreky v rukou komunistické represivní policie ostatně dokonale předvedly právě před 33 lety.

Autor tohoto blogu v daleké vietnamské Hanoji celou noc ze 17. na 18. listopad 1989 jako zpravodaj ČTK pro jihovýchodní Asii poslouchal Hlas Ameriky. Zpráva o ubití studenta Martina Šmída ho jednak zdrtila svou symbolikou s nacistickou zvůlí o 50 let dříve. Jednak vedla k přesvědčení, že tento zločin zlomí komunistickému režimu vaz. Žádný student naštěstí tehdy v noci nezemřel, i když k tomu nebylo daleko. Zpráva o údajném zabití studenta Martina Šmída – zřejmě iniciované estébáky v rámci snahy o puč uvnitř vedení KSČ – spustila posléze vítěznou sametovou revoluci.

Mladí lidé byli, jsou a budou hybatelem mnoha závažných společenských procesů. Právě pro svou nedostatečnou životní zkušenost, pro sociální neukotvenost, politickou a ideovou nevyhraněnost, kdy jsou jen sami za sebe a nemusí dělat nějak ony naše mrzké kompromisy pro svou kariéru či ekonomické zajištění svých partnerů a dětí, ve velké míře nesnášejí pokrytectví, přetvářku, oportunistus, konformismus či podvolení. Slovy básníka, „mládí je nemoc, z níž se každým dnem uzdravujeme“. Ostatně každá mladá generace se přirozeně konfrontuje s generací svých rodičů a prarodičů. Ale přitom hledá svou klíčovou generační výpověď. Je

zajímavé, jak s tím korespondují známá osmičková výročí (1918, 1938, 1948, 1968 a 1989) v československých dějinách 20. století. Generační změnu současně zažily a prožívají i jiné národy.

Nyní s podstatným zpožděním proti osmičkové tradici (zřejmě zpomalenou extenzí západních demokracií a svobodného trhu po rozpadu sovětského bloku) je tématem zcela zásadním zřejmě klimatická změna. Hlavní náplní vrcholné politiky západních zemí v čele s USA a Evropskou unií se stala až poslední desetiletí. Podle známých tvrzení ideologie Green Deal for Europe, pro niž se stala vzorem německá zelení tranzice pod názvem Energiewende, člověk škodí planetě tím, že spaluje fosilní paliva, čímž vzniká skleníkový plyn CO₂, kvůli němuž se prý hrozí ohřát atmosféra do roku 2100 natolik, že prý vlastně v tomto ohni shoříme. Přijímaná opatření ve všech vrstvách ekonomiky a společnosti, zdaleka nejen v energetice a dopravě, mají zajistit, aby vzestup teploty byl maximálně 1,5 °C, zvýšení o 2 °C prý už jsou nepřijatelné.

Dnes v dosud svobodném západním světě a jeho mainstreamových médiích převládla ohledně změny klimatu doslova klimatická hysterie. A její nedobrovolnou obětí se stávají právě mladí lidé a studenti, na něž se tato témata valí ze všech stran potencována politickou korektností, která brutálně vyřazuje odpůrce klimatické hysterie nejen z diskuse na veřejnosti a v médiích, ale defenestruje z pedagogických a vědeckých funkcí, zbavuje příjmů z dotací a grantů a činí z nich vyvrhele společnosti, která vyznává jedině správnou a nezpochybnitelnou zelenou ideologii. To se děje masivně na všech univerzitách západního světa, ve vědeckých ústavech i klíčových korporacích. Kontrolují se sociální sítě, zda a kdo se postavil proti klimatickému náboženství a zpochybnil věrouku o jediných správných zdrojích energie ze solárních panelů a větrníků, snad z nějaké biomasy a posléze zeleného vodíku, kdo je proti totální elektromobilitě. Jako by věda a vysoké školy už neměly být oním tyglíkem, v němž se musí tavit všechny možné otázky, teze, ideje, včetně i nesmyslných a kdy každý student by měl volat po tom, že

nechce, aby se mu předkládaly nějaké hotové pravdy, chce být přesvědčen argumenty a fakty. Nevrací se nám zase nedávno zavržená totalitní ideologie „lepších rudých zítřků“, tentokrát natřená na zeleno?

A k tomu máme ještě rozpadají se svět tradičních médií s odpovědností za ověřená fakta. Tzv. seriózní média nahrazuje bezbřehý svět internetu, v němž jakoby názor idiota má vedle sebe stejnou vážnost jako stanovisko renomovaného vědce a experta. Zapomíná se, že lež není názor. Přitom tok informací je tak obrovský, že se v něm nejeden čtenáři, posluchač či divák doslova (u)topí. Svět sociálních médií ještě tento chaos umocňuje, když se různé skupinky lidí uzavírají do okruhu svých internetových „přátel“ a ze svých „bublin“ (sociologicky správně ze zón ozvěny) se už ani nechtějí vydávat do reálného světa, protože ten je často zcela odlišný než ten virtuální. Data chování uživatelů sociálních sítí a internetu se však proměňují v metadata a předmět vynikajícího obchodu (kauza Cambridge Analytica), jimiž se dají posléze marketingově ovlivnit nejen chování a rozhodování spotřebitelů na trhu produktů a služeb, ale i preference v hlasování voličů, což představuje zásadní hrozbu pro fungování demokracie.

Kdo je beneficiantem rozpoutané ekohysterie? Jsou to samozřejmě příjemci dotací a jejich lobbisté, kam se přesměrovávají stamiliardy eur a dolarů, aby zajistily „světlou zelenou budoucnost“. A samozřejmě nezřízený blahobyť pro zelené oligarchy. Každý se ve spojení s občasnými zdroji energie může i v ČR přesvědčit, že v závorce za nimi jsou vždy masivní dotace, tedy daně vlastně odebrané z kapes všech, i pohříchu těch chudších spoluobčanů. Západní země včetně Česka se mění na společnosti se stále větší mírou přerozdělování, kdy jedině napojení na dotační tituly státu či Evropské unie lze zajistit ekonomický úspěch dané firmy a projektu. Samozřejmě tato již drogová závislost na dotacích zcela znetvořuje hodnotový svět práce a tvorby všech statků ve prospěch těch, kdo

mají napojení na správné a vhodně „motivované“ úředníky státu. Latentně se tak k radosti autoritářských režimů rozpadá svět demokracie a svobodného trhu.

V kontextu složité vědecké a politické debaty existují silné pobídky ke zvyšování alarmu ohledně změny klimatu. Média získávají více kliknutí, kdy poplašné zprávy jsou vždy nejsledovanějším tématem. Aktivistické kampaně získávají pozornost a finanční prostředky. Vědci, kteří se zařadí do hlavního proudu apokalyptické rétoriky, získávají pozornost médií, profesní uznání od stále aktivističtějších odborných společností a větší možnosti financování. Politici, kteří zdůrazňují alarmující klimatické scénáře, usilují o autoritu při rozdělování významných prostředků na řešení problému podle svých politických hodnot. Zároveň se alibisticky vymlouvají na změnu klimatu ve všech oblastech, kde by měli reálně konat: zastavit pokles úrovně vzdělanosti, schválit penzijní a zdravotní reformy, zaměřit se na udržitelnost sociálního a tím i demografického vývoje. Takže nám někteří politici říkají, že když mladí lidé nechtějí mít kvůli klimatu děti, že musí otevřít do našich zemí dveře pro masivní imigraci.

Apokalyptická rétorika kolem klimatické „krize“ má řadu obětí, přičemž největší obavy způsobuje, že k nim patří děti a mladí lidé, jež se jím neumí dobře bránit. Četné akademické studie upozorňují na psychologické zdravotní dopady klimatických změn na děti a mladé dospělé, včetně zvýšené míry úzkosti, deprese, posttraumatické stresové poruchy, zvýšeného výskytu sebevražd, zneužívání návykových látek, sociálních poruch včetně zvýšeného násilí a tíživého pocitu ztráty. Je příznačné, že klimatické konference OSN se tímto tématem takřka vůbec nezaobírají. Studie z roku 2021, které se zúčastnilo 10000 lidí ve věku od 16 do 25 let z mnoha různých zemí, zjistila, že více než polovina z nich si myslí, že lidstvo je kvůli změně klimatu „odsouzeno k zániku“ ([odkaz zde](#)). Dále je dospívajícím a mladým dospělým podsouváno vysloveně politické poselství, jak dokládá toto zjištění ze studie: „Klimatická úzkost a stres souvisely s vnímanou neadekvátní reakcí vlády a souvisejícími pocity zrady“.

To ve společnosti vzbuzuje obavy, že jednak se velká část mladých rozhodne pro naprostou pasivitu, jednak se promění malá část v nich v zuřivé aktivisty. Jak hodnotit akce, při nichž se teenageři i sotva dospělí pod záštitou spolků Extinction Rebellion, Just Stop Oil a dalších pokoušejí ničit obrazy známých malířů, lepí se na silnice či podlahy v muzeích, aby zastavili dopravu. Jsou to jen idioti? Nebo dostávají odměny a ještě se stávají potravou pro děla zelených ideologů či jiných manipulátorů s osudy lidstva v pozadí?

Jak zjistila americká profesorka a klimatoložka Judith Curryová z Georgia Institute of Technology, která je v celém světě známou kritičkou klimatické hysterie a tvrdí, že žádné katastrofické oteplení planety nás nečeká, za akcemi těchto aktivistů stojí obrovské peníze vlivných Američanů. Jak napsala prof. Curryová ve svém blogu 7. listopadu a doložila informačními zdroji, „zdá se, že financování těchto organizací koordinuje Fond pro klimatickou nouzi (CEF). Aileen Gettyová, dědička ropného jmění Gettyových, a Gettyho nadace zřejmě poskytly Fondu pro klimatickou nouzi více než 4 miliony dolarů. Rory Kennedyová (dcera Roberta F. Kennedyho) je členkou správní rady CEF. Mezi vysoce postavené osoby v CEF patří také členové filmařské a vydavatelské elity. Extinction Rebellion financují také Gettyovi, Kennedyovi a další miliardářské rodiny. Kampaň Equation Campaign byla zahájena v roce 2020 příslibem 30 milionů dolarů od dvou členů rodiny Rockefellerů, dědiců Rockefellerova ropného bohatství.“

Je nepochybné, že svět je stále složitějším, komplexnějším a komplikovanějším místem k životu už proto, že právě v těchto dnech OSN oznámila, že planeta už má 8 miliard lidí. Tedy 4x více než na počátku minulého století. Za dalších 28 let nás má být na planetě 10,5 miliardy. Je nepochybné, že máme k dispozici zatím jen zdroje této planety. Ale vydávat propagované zelené technologie, kdy podle analýzy Mezinárodní agentury pro energii (IEA) z května 2021 potřebují násobně větší množství surovin než fosilní zdroje, přičemž

na všechny zelené plány dostatek surovin Země ani nemá (viz řada předchozích i autorových blogů), za záchranu světa je potvrzením faktu, že cesta do pekla je často dlážděna těmi nejlepšími úmysly.

Ikona klimatického alarmismu Great Thunbergová se už zcela zásadně od klimatických témat posunula: Jak řekla nedávno v interview pro britský deník Telegraph: Systém globalizovaného západního světa je vytvořen na kolonialismu, imperialismu, despotismu a genocidě. Přesto je to právě on, který akumuluje moc a formuje hlavní směrování světa. *„Aby pár vyvolených maximalizovalo svůj krátkodobý zisk, využívá systém založený na rasismu a despotismu lidí i planety,“* prohlásila. A zcela v protikladu k pomýlenému a ideologickým balastem zatíženému myšlení mladičké švédské aktivistky my otcové a dědové dlužíme mladé generaci lépe vysvětlovat, nezaujatě a objektivně, na faktech a číslech. Například že lidstvu se dnes žije nejlépe v dějinách, s prokazatelně nejmenším množstvím škod z různých katastrof a s dosud nejvyšší mírou dožití.

Každý mladý člověk si musí uvědomit, že jeho pohodlí i běžný život dosud většinově závisel na dostupných energetických surovinách a fosilních zdrojích, jež pomohly vybudovat po 300letém úsilí díky fosilním zdrojům naši vyspělou civilizaci. Slepá sázka na přerušované, nespolehlivé zdroje energie a zavírání stabilních zdrojů bez jejich spolehlivé náhrady – v našich podmínkách jen jadernou energií – nás v Evropě dovedla do těžké energetické krize. Ruský režim této „zelené revoluce“ jen zneužil pro své agresivní záměry.

Vraťme se k dialogu s dětmi a studenty, k fyzice a matematice, k přírodním zákonům a k faktům a číslům. Chtějme za jejich aktivní účasti realizovat evoluční proces lepšího využívání zdrojů planety, ale na základě ověřených a plně funkčních technologií, nikoli planých slibů a ujišťování propagandistů zelené revoluce, za nimiž se často skrývají špinavé lobbistické zájmy a politické čachry. Všechny společenské změny, které nás čekají, můžeme v demokratické svobodné společnosti realizovat jen se souhlasem většinové a

maximální části společnosti, ne na úkor jejího prudkého zchudnutí. To se vždy nakonec ukáže ve výsledcích svobodných voleb. Mladí lidé by měli být aktivní, ne aktivističtí: když už rovnou nevstoupí do politických stran a nechtějí měnit demokracii „zevnitř“, ať zakládají občanská sdružení a spolky, píší svým poslancům, senátorům i ministrům a premiérovi. Nikdo za nás aktivní občany lepší svět neudělá, ani sebelepší demokraticky volení zástupci, kteří jsou omezeni čtyřletým volebním cyklem často s krátkozrakou motivací ke znovuzvolení.

Vždyť pokud by měl pokračovat dnešní stav řešení následků, ale nikoli příčin energetické krize, kterou je ideologie Green Deal, a to s obrovským dotováním chudších obyvatel, tak by dnešní stávkující studenti poslali jasný vzkaz svým budoucím kolegům. Na veřejné školství včetně vysokých škol už v deficitních rozpočtech státu peníze nezbudou. Takže si vzdělání napříště zaplatíte. Má tohle být také výsledek, i když nechtěný, této stávky? Studenti musejí studovat a přemýšlet, domýšlet si souvislosti, klást naléhavé otázky a pak se co nejlépe rozhodovat. Pomůže právě k tomu stávka?

| smutny.blog.idnes.cz

■ ■ ■ ■ ■ (1 votes, average: **5,00** out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> Pravidla diskuze

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím [pravidla diskuze](#).

>> Jak poslat článek?

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).

